

7. Kluisje 13

Terwijl Tom en Dylan naar school wandelen, hebben ze het over alle zaken die ze nog samen op moeten lossen. De walkie talkies hebben ze bij zich in hun tas.

“Snap jij trouwens die tekst met al die boodschappen?” vraagt Dylan. Tom geeft niet gelijk antwoord. Hij staat ineens stil en denkt aan al die boodschappenlijstjes op het magneetbord van buurman Broers.

“Tom...hoorde je wat ik vroeg?” Dylan tikt op zijn schouder.

“Huh...oh sorry, ik dacht even ergens aan.”

Hij vraagt zich af of hij het tegen Dylan zal zeggen, het is tenslotte zijn beste vriend en samen moeten ze er achter zien te komen wat de tekst betekent en waar de sleutel voor is.

“Ik denk dat buurman Broers er meer van weet” zegt Tom.

Dylan kijkt Tom met een verbaasde blik aan.

“Waarom denk je dat? Was dat waar je net aan dacht?”

Tom knikt: “Ik was gisteren bij buurman Broers. Ik ben het

briefje daar kwijtgeraakt in zijn huis. Stoffel heeft het.”

“Stoffel?” vraagt Dylan. “Wie is dat? Waarom heb je dat briefje aan iemand anders gegeven?”

“Het is niemand,” zegt Tom. “Het is de stofzuiger. Buurman Broers heeft zo’n stofzuiger, die automatisch rondgaat van Waldo gekregen. Freddy ging er de hele tijd achteraan en toen ik m’n zaklamp pakte, viel het briefje uit mijn zak en Stoffel was er eerder dan ik.”

“Ach, niemand kan het daar dan verder vinden,” zegt Dylan. “Dat briefje zit daar vast veilig.”

“Ja, maar dat is nog niet alles. Toen ik wegging zag ik op het magneetbord bij de deur allemaal boodschappenlijstjes hangen en nu vraag ik me af of hij er misschien meer van weet, misschien is dat kistje in jullie tuinhuisje ook wel van hem.”

“Waarom zou buurman Broers dat verstoppen? Hij kan toch helemaal niet goed bukken?” vraagt Dylan.